

SENÁT OPĚT PATŘIL ČERVENÉMU KŘÍŽI

Již poosmé v novodobé historii Českého červeného kříže se pod záštitou a za osobní účasti předsedy Senátu Parlamentu ČR **MUDr. Přemysla Šobotky**, (jenž vystoupil s pozdravným projevem), v historické zasedací síni Senátu ve Valdštejnském paláci v Praze konalo v pondělí dne 14. května 2007 celostátní slavnostní vyvrcholení oslav Světového dne Červeného kříže 2007.

Na toto každoroční květnové setkání se do našeho hlavního města sjíždějí dlouholetí zasloužilí členové, funkcionáři, dobrovolníci a pracovníci Českého červeného kříže ze všech Oblastních spolků ČČK v ČR, aby zde přebrali pamětní Poděkování za dlouholetou obětavou práci. Spolupracující národní společnosti ČK letos zastupovali ředitel Hessenského ČK **Thomas Klemp**, prezidentka Slovenského ČK **PhDr. Helena Kobzová** a generální sekretář Slovenského ČK **Ing. Bohdan Telgársky**. Mezi čestnými hosty zasedl čestný člen ČČK a jeho bývalý dlouholetý úspěšný prezident **MUDr. Zdenko Vlk, CSc.**, a také představitelé kolektivních členů ČČK.

Slavnostní zasedání řídila vedoucí úseku vnitřních vztahů Úřadu ČČK **Bc. Jana Štrejnová**, hlavní projevy přednesli čestná prezidentka ČČK **Viktorie Špidlová** a prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.**, kteří také spolu s ředitelem Úřadu ČČK **JUDr. Jiřím Procházkou** předávali ocenění a vyznamenání.

K milé tradici tohoto setkání patří, že již popáté na něm bylo předáváno nejvyšší vyznamenání Českého červeného kříže - **Medaile Alice Masarykové**. Tentokrát ji převzalo za svou dlouholetou práci v ČSČK a ČČK dalších šest zasloužilých členů: **Pavlna Hoffmannová** (Kladno), **František Pelikán** (Prachatice), **Alena Stárková** (Přerov), **Stanislava Šmachová** (Mladá Boleslav), **Věra Valentová** (Plzeň-město) a **MUDr. Kornel Žák, CSc.** I těchto šest nových nositelů Medaile Alice Masarykové Vám v tomto a v příštích číslech *Novin Červeného kříže* představíme podrobněji.

Setkání bylo vhodně doplněno kulturním programem, o který se tentokrát postaral dětský pěvecký soubor **Jiskříčka** z Prahy 10-Uhřetěves. Na závěr se účastníci této slavnostní akce sešli u malého občerstvení na přátelské besedě, na níž se hlavně vzpomínalo.

Mgr. Josef Švejnoha

SLÁVEK BOURA A ČERVENÝ KŘÍŽ

Manželskou dvojici **Markétu Mayerovou** a **Slávka Bouru** si převážná část televizních diváků pamatuje především z jejich působení na Nově, kde moderovali zprvu pořad *Snídaně s Novou* a později neméně úspěšný pořad pro teenagery *Rande*. Dnes jsou spojováni zejména s TOP TV, kde je můžeme vidět v „Pelmelu“. Přesně tak se totiž jmenuje oblíbený program, ve kterém spolu od pondělka do pátku vystupují. „*Začínáme vždy v devět hodin a pořad, do kterého si zveme nejružnější hosty, trvá zhruba tři hodiny. Kromě vyprávění se v něm zpívá i tančí. Vedle toho jsme jediným televizním pořadem, kde se každý den prezentují všelijaká občanská sdružení, charitativní organizace a nadace. Jinými slovy, dáváme prostor lidem, kteří se snaží pomáhat druhým,*“ říká v úvodu našeho rozhovoru tento sympatický umělec.

TOP TV se věnuje i mladým začínajícím umělcům: „*Skutečně se takové prezentaci nebráníme. Moc dobře víme, jak to mají lidé z branže těžké. Je fakt, že v celostátních televizích se setkáváme výhradně se známými tvářemi a takzvané malé obličejky v nich nemají šanci. Naše kabelová televize naopak může po takové osobnosti sáhnout a představit divákům její talent. Často toho také využíváme a rádi méně známé umělce ukazujeme,*“ doplňuje Slávek.

V pořadu manželů Bourových se před časem představil i náš Český červený kříž, a tak jsme se Slávka zeptali:

Redakce Novin ČK: „Co se Vám vybaví, když slyšíte o Červeném kříži?“

Slávek Boura: „Červený půlměsíc. Už jako malý kluk jsem oba tyto znaky hlтал hlavně ve válečných filmech, kde pro raněné a bezmocné, i pro mě samotného, představovaly poslední naději... **Představte si, že Červený kříž stojí i za mým seznámením s Markétou** (Smích). Když jsme

se před patnácti lety poznávali, snažili jsme se před tím druhým samozřejmě ukázat v tom nejlepším světle. Markéta na mě tehdy vytáhla jeden z někdejších armádních časopisů, tuším z roku 1984, z jehož titulní stránky se na mě dívala dívka v uniformě s červeným křížem. Víte, kdo to byl?! Správně, moje nynější žena. Na stránkách časopisu požadovala co by zdravotnice Červeného kříže při ukázce poskytování první pomoci. Při tom mi vyprávěla různé, pro mě dosti krvelačné historky typu, jak zastavit tepenné krvácení a podobně...“

Redakce Novin ČK: „To Vás oslnilo?“

Slávek Boura: „Tehdy mi to skutečně připadalo velmi roztomilé. Markéta tím na mě udělala velký dojem“. (Smích)

Redakce Novin ČK: „Vloni jste do svého pořadu v TOP TV pozvali i Úřad Českého červeného kříže, jehož pracovníci divákům postupně představili svůj program“.

Slávek Boura: „Červený kříž byl právě jednou z charitativních organizací, o kterých jsem hovořil v úvodu. Je dobře, že organizace podobného druhu u nás pracují a proto si je také do pořadu zveme. Snažíme se jim dát co největší prostor. Je potom běžné, že s nimi vysíláme hned několik samostatných bloků i více dnů a ne jen pár minut, jak se to děje ve velkých televizích“.

Redakce Novin ČK: „V pořadu se hovořilo i o první pomoci. Jak jste na tom v tomto ohledu Vy?“

Slávek Boura: „Sám jsem sice neprošel žádným speciálním kurzem, ale jak jsem řekl, mám doma zručnou zdravotnici. Všechno jsem se naučil od Markéty. Díky ní vím, co mám při poskytování první pomoci udělat. Zaplaťbůh, svoje znalosti jsem si zatím nemusel nikdy, nikde a na nikom ověřit...“
(Dokončení rozhovoru na str. 12)

O ZAHRANIČNÍ SPOLUPRÁCI ČČK

Jak většina z vás ví, naše národní společnost Český červený kříž, je členem velké celosvětové rodiny národních společností Červeného kříže a Červeného půlměsíce, které se sdružují v Mezinárodní federaci ČK a ČP.

Toto společenství má výhodu, že pracuje na základě jednoduchých, vám známých principů, takže většinou odpadají při spolupráci některé problémy, které známe z mezinárodní politiky. Vzhledem k počtu členů, počtu dobrovolníků, materiálnímu vybavení, ekonomické i politické síle ve světě je schopno reagovat účinně na vzniklé situace, ať se jedná o rozsáhlé přírodní katastrofy či průmyslové havárie nebo potřeby rozsáhlé humanitární pomoci. Z našich českých novin sice víme o každé jednotlivé studii či vodovodu, který pracně vybuduje některá z našich humanitárních organizací, ale o tom, že v Africe existuje rozsáhlý program budování vodních zdrojů pro miliony lidí, který realizuje naše Federace či její jednotliví členové, se samozřejmě nedočteme.

Naše společenství má vytvořený **systém odezvy na katastrofy, jehož cílem je co nejrychleji a nejefektivněji reagovat a zajistit pomoc.** Protože naše hnutí má pobočku v každé zemi, v zemích s humanitárními problémy i zvláštní expozitury, existuje vždy rychlý základní přehled o rozsahu škod, potřebné pomoci, apod. **I my jsme součástí tohoto systému a v rámci našich možností se podílíme na jeho realizaci.** Upozorňuji, že jako dárci či realizátoři pomoci, tak i jako příjemci pomoci. Podílíme se samozřejmě také na vnitřním životě Federace, na vytváření pravidel, systémů, schvalování rozpočtů, volbě jejich představitelů. Věřím, že v blízké době i členové naší národní společnosti budou zvoleni do některého vrcholného orgánu Federace ČK a ČP. Budeme i na tom pracovat. Zatím se účastníme jednání těchto orgánů a jsme tam aktivním členem.

Nedávno proběhla **7. Evropská regionální konference Mezinárodní federace ČK a ČP v Istanbulu.** Konference byla zaměřena na důležité otázky globální agendy, kterými jsou Zdraví a péče v obci, komunitě a Migrace. V současném evropském prostředí jsou otázky zdraví a migrace klíčové, a to jak v Evropě jako takové, tak i ve střední Asii. Obě tyto otázky, které byly také předmětem diskuzí na Berlínské konferenci před

šesti lety, byly hlavním tématem letošní konference. Humanitární hodnoty, lobování na jejich podporu, odlišnosti, diskriminace a dopady demografických změn, to vše bylo také předmětem diskuze a především závěrů, které z ní vzešly a které budou podkladem i pro naši práci v budoucnosti.

V současnosti byla při realizaci pomoci naší hlavní aktivitou **rekonstrukce nemocnice Dr. Dragiši Mišoviče v hlavním městě Srbska Bělehradě.** Na základě pověření vládou České republiky jsme 6 let zajišťovali rekonstrukci pavilonu urologie (a dialýzy) v celkové hodnotě **51,6 milionu Kč.** Dne 14. 12. 2006 byl zrekonstruovaný pavilon slavnostně předán do užívání.

Další forma spolupráce je realizována s Německým červeným křížem. Po ukončení pomoci po povodních 2002 nám naši kolegové pomáhají v rámci zpracovaného a přijatého projektu, zlepšit podmínky pro činnost našich Oblastních spolků. **Jedná se o projekt v hodnotě 300.000,- Eur.** V rámci jeho realizace jsme se zaměřili na zajištění vybavení OS ČČK pro výuku první pomoci, dále na vybavení výpočetní technikou a podobně. Podporovali jsme i některé akce pro zlepšení přípravy našich Humanitárních jednotek. Realizace projektu pozvolna končí. Jsem zvědavý, jak se tato pomoc projeví ve zlepšení práce našich OS. Realizace této pomoci nebyla samoučelná.

Všichni vidíme, že se musíme zaměřit na zvýšení podílu našeho samofinancování. Musíme zvýšit naše příjmy, protože státní grantová politika je nestálá a nevyzpytatelná. Znovu musím připomenout, že další možnosti spolupráce s našimi zahraničními partnery již nebudou na úrovni „co nám dáte?“, ale na úrovni společných evropských projektů na konkrétní aktivity. Budoucnost této spolupráce má, ale bude vyžadovat velmi racionální, manažerský přístup. Velkou pečlivost. A pro většinu z vás to bude něco úplně nového. Nesmíte se bát těchto novinek. Ale nesmíte se také bát a odříkat s tím spojené tvrdé práce. Máme dobré zkušenosti. Tak vám přeji, ať se je podaří využít.

JUDr. Jiří Procházka, ředitel Úřadu ČČK

ZAHRANIČNÍ AKTIVITY ČČK

DAR Z HESSENSKA PRO ČČK

Dne 23. března 2007 byli obyvatelé Domu seniorů ČČK „Hvězda“ v Praze 6-Břevnově účastníky malé slavnosti. Předseda správní rady německé nadace „Werner und Gretchen Neumann-Stiftung“ se sídlem ve Wiesbadenu pan **Werner Rödel** spolu s prezidentkou Hessenského ČK a členkou správní rady této nadace **prof. Hannelore Rönshovou** zde totiž předával do rukou prezidenta ČČK **RNDr. Marka Jukla, Ph. D.** šek na **15.000,- Euro** určených na vylepšení vybavení právě tohoto zařízení ČČK. Dále byli

přítomni manželka velvyslance USA v ČR **Alexandria Graber**, vedoucí sociálního referátu velvyslanectví SRN v Praze pan **Bernd Felgendreher**, ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka** a vedoucí úseku Úřadu ČČK **RNDr. Josef Konečný**.

ČČK JUDr. Jiří Procházka zúčastnila oslav Světového dne Červeného kříže na Slovensku, které mj. zahrnovaly předávání nejvyšších vyznamenání Slovenského ČK i přijetí slovenským prezidentem **Ivanem Gašparovičem** v bratislavském prezidentském paláci.

ZAHRANIČNÍ DELEGACE V PRAZE

Celorepublikového vyvrcholení oslav Světového dne Červeného kříže v Senátu Parlamentu ČR se v Praze dne 14. května 2007 zúčastnily také delegace spolupracujících národních společností ČK.

Slovenský červený kříž reprezentovali jeho prezidentka **PhDr. Helena Kobzová** a generální sekretář **Ing. Bohdan Telgársky**, Hessenský červený kříž pak jeho ředitel **Thomas Klemp**.

SVĚTOVÝ DEN ČK NA SLOVENSKU

Ve dnech 2. - 4. května 2007 se delegace ČČK ve složení: prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.** a ředitel Úřadu

Z ČINNOSTI ÚŘADU ČESKÉHO ČERVENÉHO KŘÍŽE

ZASEDÁNÍ KOMOR ČČK

V dubnu 2007 se uskutečnila zasedání obou Komor ČČK, na jejichž programu bylo především projednání písemných materiálů předkládaných na květnové výroční zasedání Shromáždění delegátů ČČK.

Česká komora se na svém zasedání sešla v Praze dne 14. dubna 2007 za řízení své předsedkyně a první viceprezidentky ČČK **JUDr. Jany Lexové**, která účastníky zasedání také informovala o jednáních Výkonné rady ČČK. S činností Úřadu ČČK seznámil jeho ředitel **JUDr. Jiří Procházka**. Prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.** uvedl návrh změny Stanov ČČK spočívající ve snížení věkové hranice členství v ČČK z 15 na 6 let.

Moravskoslezská komora ČČK uskutečnila své zasedání o týden později - 21. dubna 2007 - v Přerově. Jednání řídil její předseda a druhý viceprezident ČČK **Adolf Štastný**, prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.** a ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka** zde plnili stejné úkoly jako na zasedání České komory ČČK.

PORADA SE ZÁSTUPCI Z KRAJŮ

Dne 3. dubna 2007 se v Praze uskutečnila porada se zástupci pověřených OS ČČK v krajích. Poradu řídil ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka**,

který ve svém úvodním slově informoval o současné situaci v poskytování státních dotací i o výhledech do dalšího období. Prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.** ve

svém vystoupení připomněl povinnosti a práva pověřených OS ČČK v krajích a seznámil přítomné s návrhem na úpravu Stanov ČČK. Vedoucí úseku odborných činností Úřadu ČČK **Mgr. Josef Švejnoha** vyložil hlavní zásady připravované nové dohody mezi Úřadem ČČK a Ministerstvem vnitra - Generálním ředitelstvím Hasičského záchranného sboru ČR. Diskuze přinesla prospěšnou výměnu zkušeností.

PODĚKOVÁNÍ ZA DLOUHOLETOU PRÁCI

Ke 31. 5. 2007 ukončil své dlouholeté působení ve vedoucích funkcích v programové oblasti na Úřadech ČUV a FV ČSČK a Úřadu ČČK

(celkem 22 let) vedoucí úseku odborných činností Úřadu ČČK **Mgr. Josef Švejnoha**. Významným způsobem ovlivňoval programovou činnost ČSČK a ČČK, je autorem řady publikací z historie Mezinárodního, Československého i Českého ČK, historie Dorostu ČSČK i BDK včetně několika monografií (H. Dunant, F. Nightingalová, J. Janský, A. Masaryková, H. Benešová) a devíti ročníků oblíbených Magazínů mladého zdravotníka. V posledních 8 letech také vtiskl ve funkci vedoucího redaktora novou tvář Novinám Červeného kříže (jejich tvorbě se bude věnovat i nadále). Je nositelem nejvyšších

vyznamenání ČSČK a ČČK, včetně Medaile Alice Masarykové. Při odchodu na zasloužený odpočinek mu patří velké poděkování za dlouholetou obětavou práci v humanitárních organizacích (déle než 30 let), ale zejména pro Červený kříž.

EVROPSKÁ KAMPAŇ „BEZPEČNOST DĚTÍ NA SILNICÍCH“

Český červený kříž se letos již pátým rokem zapojil do evropské kampaně „Bezpečnost dětí na silnicích“ (zapojeno je do ní 26 evropských zemí). Ta tentokrát v měsíci dubnu 2007 probíhala ve vybraných 14 OS ČČK ve všech 14 krajích (Praha 1, Mělník, České Budějovice, Domažlice, Karlovy Vary, Louny, Liberec, Hradec Králové, Pardubice, Jihlava, Brno-město, Zlín, Olomouc, Ostrava).

V průběhu nejrůznějších akcí, které zahrnovaly ukázky poskytování první pomoci na namaskovaných figurantech, dětské soutěže, besedy na základních školách, soutěže mladých zdravotníků a podobné aktivity, také na 5.000 dětí vyplňovalo kvíz „Co víš o bezpečnosti v dopravě“ zaměřený i na znalosti základů poskytování první pomoci. Úspěšní účastníci této akce byli odměňováni příručkami „Děti v dopravě - První pomoc“, skládačkami a kresleným seriálem „Máš jen jeden život“, omalovánkami s tematikou první pomoci a Diářů mladého zdravotníka. S Českým červeným křížem na této akci úspěšně spolupracovaly: **Toyota.cz**, **Hartmann-Rico**, mediální agentura **Bílý medvěd a o. p. s. Dětství bez úrazů**.

NOVÍ NOSITELÉ MEDAILE ALICE MASARYKOVÉ - 1. část

Pavína Hoffmannová (1922)

Členkou ČČK je od roku 1946. Až do roku 2006 vykonávala

obětavě funkci předsedkyně Místní skupiny ČČK Slaný (okres Kladno), po řadu let jako zdravotnická instruktorka Červeného kříže školila v první pomoci děti, mládež i dospělé, pomáhala aktivně při dětských soutěžích, jako dobrovolná sestra ČČK zajišťovala dlouhodobě zdravotnické služby na akcích s větším shromážděním osob. Řadu let pracovala jako zdravotní sestra na gynekologickém oddělení nemocnice ve Slaném a později jako instrumentářka na porodním sále, kde aktivně získávala členy ČČK mezi profesionálními zdra-

vozníky. Obětavě pomáhala osamělým starým spoluobčanům, když se ocitli ve složité životní situaci.

František Pelikán (1934)

Členem ČČK je od roku 1952. Svůj život spojil s Červeným křížem nejen jako dobrovolník, ale také jako profesionální pracovník. Od roku 1953 pracoval jako zdravotnický tajemník OV ČSČK České Budějovice, v letech 1956 - 1965 pak jako zdravotnický tajemník Krajského výboru ČSČK Jihočeského kraje. Poté působil dva roky jako zdravotnický tajemník OV ČSČK Prachatice a v letech 1967 - 1986 jako vedoucí tajemník OV ČSČK Prachatice (výkon této funkce musel ukončit ze zdravotních důvodů). Při výkonu všech svých funkcí se významně zasloužil především o rozvoj bezpříspěvkového dárcovství krve a výuky první pomoci. Velmi aktivně spolupracoval s MS ČSČK v rámci okresu Prachatice. Je nositelem všech tří stupňů vyznamenání ČČK.

DĚTSKÝ KARNEVAL ČERVENÉHO KŘÍŽE

Uspořádaly jej aktivní členky **MS ČČK Hopspráz** na Jindřichohradecku v sobotu 10. března 2007 tak jako každoročně. Děti se na karneval dostavily v nápaditých maskách a již při příchodu byly obdarovány balíčkem sladkostí.

V bohatém programu vystoupily děti ze **3. Mateřské školy Jindřichův Hradec**, které předvedly cvičení s míči, tanečky a zpěv. Pozvaní klauni ve svém vystoupení učili přítomné lidové tance. V následujícím rejci masek bylo těžké vybrat tu nejkrásnější. Sladkou medaili proto dostaly všechny masky. Zbytek odpoledne byl vyplněn hrami a soutěžemi (prolézání pytlíkem, házení míčků, kuželky, požívání špaget, aj.).

Celé odpoledne dětem k tanci a skotačení hrála hudba a závěr karnevalu patřil diskotéce. Rozesmáté tváře dětí potvrzovaly, že se karneval vydařil, všichni se bavili a to byla největší odměna obětavým organizátorkám.

*Zaneta Holakovská,
OS ČČK Jindřichův Hradec*

V CHOTĚŠOVĚ SE ČČK DAŘÍ

MS ČČK Chotěšov na území bývalého okresu Plzeň-jih sdružuje **125** členů a **4** mladé zdravotníky. Patří mezi nejlepší v plzeňském regionu - její členky zajišťují zdravotnické služby při akcích v klášterní zahradě, spolupracují s místními hasiči, pomáhají při úklidu obce, pečou cukroví na akce Červeného kříže. Podílely se na přípravě Dne matek a pomáhaly jak na soutěži hlídek mladých zdravotníků, tak při akcích v rámci bezpečnosti silničního provozu. Jednou měsíčně jezdí také na koncerty dechové hudby do Holýšova.

Členové **MS ČČK** uspořádali v loňském roce cvičení Humanitárních jednotek ČČK za účasti 7 družstev a zástupců Německého ČK. Velmi dobře spolupracují s vedením Nemocnice Stod, jejíž ředitelka **Ing. Šlajsová** ochotně přebírá záštitu nad akcemi pořádanými **MS ČČK**. Předsedkyně této místní skupiny paní **Bartošová** provádí školení první pomoci v malé vesničce Lisov, kde se podařilo získat již 7 nových mladých členů do zdejší **MS ČČK**. Oběma místním skupinám patří poděkování za obětavou práci.

*Marie Podhorcová,
ředitelka Úřadu OS ČČK Plzeň-jih+sever*

POZDRAV Z HOR

O jarních prázdninách se již tradičně s kamarádskými těšime až pojedeme s **OS ČČK Strakonice** na hory, kde si vždy užijeme hodně zábavy, dobře si zalyžujeme a vyřádíme se na sněhu.

Letos nás vydrželo přihlášených jen 20, protože u nás v jižních Čechách bylo jaro, kvetly kytky a to mnohé odradilo. Mysleli si, že nebude snít. Mýlili se. Naše vedoucí objednala skvělé počasí, celý týden bylo krásně a slunečno. Díky zaměstnancům Skiareálu ve Špindlerově Mlýně byly každý den pěkně upravené sjezdovky. Lyžování a celý pobyt v příjemném prostředí

hotelu Hromovka byl skvělý. Ten, kdo zůstal doma, může jen litovat. Děkujeme za krásný týden.

*Markéta Ševčíková, 8. třída,
účastnice zimního ozdravného pobytu*

SPOLUPRÁCE PRO VĚTŠÍ BEZPEČÍ V HRADCI KRÁLOVÉ

Novou spolupráci s cílem zvýšit připravenost města na mimořádné události dohodly **OS ČČK Hradec Králové** a akciová společnost města **Tepelné hospodářství Hradec Králové**. V brzké době chtějí obě organizace společně vytipovat vhodné umístění výměňkové stanice a postupně je využít jako distribuční místa pomoci občanům při mimořádných událostech. Například během povodní se tak potřebná pomoc dostane co nejbližše postiženým lidem a naopak v nezasazených částech města mohou stanice sloužit jako sběrná místa.

Tepelné hospodářství Hradec Králové, a. s. realizuje spolupráci s **OS ČČK Hradec Králové** v rámci schválené strategie podpory činnosti organizací působících na území města. Podrobněji k tomu ředitel společnosti **Ing. Jiří Seidler** řekl: „Na základě strategie naší společnosti je naším cílem dlouhodobě působit v rámci humanitární pomoci na území města Hradec Králové. Proto se nejedná o jednorázovou pomoc, ale o koncepční záměr, v rámci kterého považujeme Červený kříž za nejvhodnějšího partnera v této oblasti“.

Tepelné hospodářství Hradec Králové, a. s. se rozhodlo podpořit i další aktivity hradeckého Červeného kříže v otázkách bezpečnosti města. Důkazem byla sobota 31. března 2007, kdy se tato společnost sponzorsky podílela na vybavení humanitárního skladu na hradeckém letišti a na přepravě pohotovostního materiálu v hodnotě přes 1,5 milionu korun, který dostal **OS ČČK** darem. Vznik a vybavení skladu je součástí záměru města přeměnit bývalý vojenský areál v Hradci Králové-Věkošicích na neutrální humanitární letiště, centrum pro distribuci humanitární pomoci a výcvikové středisko záchranářů.

*Lukáš Pochylý,
předseda OS ČČK Hradec Králové*

„NAUČ SE PRVNÍ POMOC“ V KROMĚŘÍŽI

Podtitul by také mohl znít - „V **SVČ** Všetuly se povídalo o první pomoci“. Jak je důležité vědět co nejvíce o první pomoci a především jak a kdy ji poskytnout, se dozvědělo **150** žáků 5. a 8. tříd **ZŠ**, kteří ve čtvrtek 1. února 2007 navštívili **TYMY**.

Žáci byli rozděleni do skupin a každá z nich si zvolila svého velitele, který dostal pásku s červeným křížem. Velitel obdržel kartu se stanovišti a musel svoji skupinu provést bezchybně dle stanoveného harmonogramu. V rámci programu, který byl sestaven za pomoci **OS ČČK Kroměříž** a studentů zdravotnické školy, prošli žáci teoretickou i praktickou částí. Mohli si zkusit resuscitaci, obvázat drobné rány i zlomeniny, chování při šoku a nechyběla znalost důležitých telefonních čísel. Žáci se k úkolům postavili čelem a vše zvládali s naprostou přesností a šikovností. Poděkování patří ředitelce Úřadu **OS ČČK Kroměříž Alici Juračkové**.

Jarmila Vaclachová, OS ČČK Kroměříž

ODPOLEDNE S ČERVENÝM KŘÍŽEM V PRAZE 14

Světový den Červeného kříže si aktivní **OS ČČK Praha 9** dne 8. května 2007 důstojně připomněl uspořádáním poučné-zábavného odpoledne. Pod záštitou starosty Městské části Praha 14 **Ing. Miroslava Froňka** (na akci byla osobně přítomna jeho zástupkyně **Mgr. Jitka Žáková**) a patronátem Centra Černý Most se před 4 stánky v pestrém programu střídaly ukázky záchranných aktivit s písničkami a vyprávěním. Celým deštivým odpolednem návštěvníky provázel známý moderátor **Marek Dobrodínský**.

Stále se bylo na co dívat, stále bylo co poslouchat. Ukázky poskytování první pomoci, činnosti Vodní záchranné služby ČČK z Plzně i pražské Záchranné brigády kynologů s 5 záchrannými psy střídali zpěvák **Hynek Tomm** se svou skupinou Tommband, zpěvačka **Marie Pojkarová**, herec **Jiří Krytinař**, **Jaroslav Parčí** ze třetí řady superstar **Petr Zvěřina** z televizních Vyvolených. Dospělí si nechávali změřit krevní tlak, děti vyplňovaly test znalostí první pomoci, všichni si mohli prohlédnout a zakoupit příručky ČČK o první pomoci i **Noviny Červeného kříže**. Deštivé přeháňky nakonec ani nevadily. I Henri Dunant, který se narodil v tento den právě před 179 lety, by byl jistě spokojen, jak si v Praze 14 připomínají jeho ideje.

NÁŠ HOST

MUDr. TOMÁŠ JULÍNEK

Pozvání k rozhovoru a odpovědi na naše čtyři tradiční otázky v této pravidelné rubrice tentokrát ochotně přijal ministr zdravotnictví **MUDr. Tomáš Julínek**

Můžete se nám trochu představit? Co ve Vašem životě předcházelo Vaší dnešní významné funkci?

Jsem lékař, anesteziolog. Mým posláním tedy vždy bylo ne do lidí řezat, ale tišit jejich bolest a převést v bezpečném spánku přes operační výkon. Sloužil jsem na záchrance a několik let byl i ředitelem nemocnice. Druhé volební období působím v Senátu parlamentu ČR.

Co považujete ve své dosavadní práci za největší úspěch?

Ještě před příchodem na ministerstvo zdravotnictví jsem připravil komplexní návrh změny českého zdravotnictví. Když jsem se stal ministrem, sestavil jsem velmi kvalitní tým expertů, který je schopen reformu realizovat. O úspěchu ale budu hovořit až tehdy, když se mi podaří prosadit podstatnou část mých návrhů. Jen v tomto volebním období jde o dvanáct zásadních zákonů.

S jakými největšími problémy se ve své současné funkci potýkáte?

Velmi mne mrzí destruktivní přístup opozice, ale také třeba České lékařské komory pod vedením pana Kubka. V jejich postojích není ani náznak snahy přijmout spoluodpovědnost za další osud českého zdravotnictví. Dialogu se ale nebojím a s těmi, kdo o něj stojí, jej intenzivně vedu, včetně patientských organizací.

Jaký je Váš vztah k aktivitám Českého červeného kříže? Co Vás z jeho činnosti nejvíce zajímá? (dárcovství krve, výuka a poskytování první pomoci, humanitární pomoci, šíření mezinárodního humanitárního práva, sociální činnosti a služby, tábory pro zdravotně postižené děti, apod.).

Chovám velkou úctu k vašim členům i k práci vaší organizace. Sám jsem krev nemohl darovat ze zdravotních důvodů, ale věřím, že jsem to vynahradil jako záchranář, který právě díky darované krvi zachraňoval lidské životy.

Z mnoha vašich činností bych zdůraznil význam výuky první pomoci. To je nesmírně záslužná aktivita, protože víme, že velké části populace tato část, řekl bych nezbytného, základního vzdělání, chybí.

Otázky kladl: Mgr. Josef Švejnoha

SOUBOJ MLADÝCH „VODNÍČKŮ“

Dne 24. března 2007 se konalo již VIII. Mistrovství republiky žactva a dorostu VZS ČČK ve vodním záchranářství. Tato soutěž se letos konala v Sokolovském bazénu. Organizačním zajištěním soutěže byla pověřena **MS VZS ČČK Sokolov**, pod vedením pana **Vladimíra Tomáška**, která se tohoto úkolu zhostila na výbornou.

Soutěže se zúčastnilo 150 mladých „vodníčků“ ze 14 MS VZS ČČK z Čech a Moravy. Protože vítězů, vzhledem k 5 kategoriím s 5 disciplinami v soutěži družstev a 2 disciplinami v soutěži jednotlivců, bylo mnoho, nebudeme je zde vyjmenovávat, ale musíme konstatovat, že elán a nadšení dětí a mládeže Vodní záchrané služby ČČK, byl nezapomenutelným zážitkem pro všechny zúčastněné. Již se všichni těšíme na příští ročník, v pořadí již IX.

Putovní pohár Ministerstva zdravotnictví pro nejuspěšnější MS VZS ČČK získala skupina mladých vodníčků v **MS VZS ČČK Brno-město**.

Myslíme si, že pokud jde o budoucnost členské základny, nemusíme mít starosti. Jenom je potřeba stále přesvědčovat státní orgány, že tato organizace je potřebná a nezastupitelná.

*Jana Kargerová,
generální sekretář VZS ČČK*

Na chodbě před porodním sálem si povídají dva vyjukaní, rozechvělí budoucí otcové.

První říká: „Představte si - my kvůli tomu museli přerušit dovolenou!“
Druhý: „My svatební cestu!“

RŮŽOVÁ JÍZDA PROTI RAKOVINĚ PRSU

Distribuce finančního příspěvku na vyšetření prsou, sběr informací pro výzkum o povědomí veřejnosti o problematice rakoviny prsu a široká osvěta a prevence. To je hlavní náplň celorepublikového projektu „**Růžová jízda proti rakovině prsu**“, kterou připravila **Aliance českých organizací a žen s rakovinou** ve spolupráci se společností **Avon Cosmetics**. Symbolem této akce je růžový autobus, který projede napříč celou Českou republikou a navštíví od března do května letošního roku 41 českých a moravských měst. V každém městě stráví jeho posádka jeden den a přiveze s sebou nejen informace o rakovině prsu, ale hlavně osvětu v oblasti prevence této zákeřné choroby a zajistí distribuci poukázek na finanční příspěvek na vyšetření.

Startem „Růžové jízdy proti rakovině prsu“ byl také zahájen již pátý ročník projektu „**Ženy ženám**“. Avon Cosmetics v něm opět přispívá částkou **200 Kč** na sonografické nebo mamografické vyšetření ženám, které nemají nárok na bezplatný screening.

Posádku růžového autobusu tvoří dvě ženy z Aliance českých organizací a žen s rakovinou prsu, o. p. s., které mohou díky svým osobním zkušenostem se zákeřnou nemocí návštěvníkům autobusu správně pomoci či poradit. Odpovědi na odborné dotazy zajistí lékař, který bude do autobusu pozván z nejbližšího screeningového centra. Posádku autobusu doplňují vyškolené členky **Mládeže Českého červeného kříže**, jejichž úkolem je zvát zájemce k návštěvě autobusu a zajišťovat vyplnění dotazníku, týkajícího se informovanosti o rakovině prsu. Organizátoři projektu oslovili právě tyto mladé lidi, protože jejich členství v organizaci Mládeže ČČK již samo vypovídá o vůli a snaze nezištně pomáhat lidem.

ČERVENÝ KŘÍŽ SPOJENÝCH ARABSKÝCH EMIRÁTŮ

Tato organizace byla založena na konci 70. let 20. století z iniciativy H. H. Sheikha Zayeda Bin Sultana Al Nahaynana, tehdejšího prezidenta Spojených arabských emirátů (SAE). Jedna z prvních humanitárních kampaní Červeného půlměsíce SAE byla v roce 1982, kdy Jemen zasáhlo ničivé zemětřesení a Červený půlměsíc SAE vyslal humanitární konvoj na pomoc raněným.

V této době působila organizace jako nezávislá jednotka Ministerstva zdravotnictví. V současné době se organizace zabývá programy na

pomoc ohroženým skupinám obyvatel jak na území Spojených arabských emirátů, tak v okolních zemích. Poskytuje zejména zdravotnickou pomoc a asistenci při katastrofách a epidemiích. Projekty Červeného půlměsíce SAE se zaměřují především na osvětu ve zdravotnické oblasti, péči o raněné a nemocné občany, zdravotnickou službu, psychologickou podporu obětem katastrof a válečných konfliktů. Realizují se projekty zaměřené na podporu sirotkům, vdovám a seniorům včetně speciálních školení pro zdravotnický personál. Dalšími důležitými projekty

jsou výstavba zejména zdravotnických zařízení (nemocnic, rehabilitačních center, klinik), ale také měřít, škol, vzdělávacích center, studní s pitnou vodou a přístřeší pro lidi bez domova.

Linda Sochorová,
zahraniční úsek Úřadu ČČK

VÝROČÍ ČÍSLA – ČEŠTÍ LÉKAŘI

BOHUSLAV NIEDERLE
(28. 3. 1907 - 12. 5. 2000)

Narodil se v Kladně v rodině známého lékaře právě před 100 lety. Po maturitě na gymnáziu v Praze studoval na lékařské fakultě UK v Praze, kterou zakončil promocí v roce 1931. Určitý čas se zabýval anatomii a kožní medicínou, ale pak se na klinice prof. Josefa Pelnáře již plně věnoval interní chirurgii. Další zkušenosti získal na klinice prof. Arnolda Jiráskaa, kde prožil i nešťastné nucené odevzdání kliniky Němcům.

Za druhé světové války (za aktivní práci v odboji byl vyznamenán v roce 1945 Čs. válečným křížem) dokončoval svou habilitační práci k získání titulu docenta. Své pokusné psy měl ukryté v jedné stodole za Prahou, schované před Němci. Po válce pracoval jako primář chirurgického oddělení v nemocnici v Praze-Motole; v roce 1959 byl jmenován mimořádným a v roce 1968 řádným profesorem chirurgie. Za největší Niederleho přínos naší chirurgii bývá považována jeho série prací věnovaná chirurgii žlučových cest. Přednášel na řadě mezinárodních kongresů po celém světě, jeho práce byla řadou vyznamenání oceněna i doma (mj. i udělením Medaile Jana Evangelisty Purkyně či titulu „Rytíř českého lékařského stavu“).

(Zdroj: Velký lékařský slovník, 5. vydání, Maxdorf, Praha 2005)

UŽITEČNÉ VYNÁLEZY

ASPIRIN

Aspirin je možná neznámější prášek používaný ke zmírnění bolesti. Lidé po dlouhá staletí věděli, že použití určitých rostlin nebo kůry některých stromů může zmírnit bolesti hlavy a revmatické potíže. Později objevili i důvod - přítomnost kyseliny acetylsalicylové.

Dr. Felix Hoffman

Ale teprve německý fyzik **Karl Gebhart** dokázal v roce **1853** tuto kyselinu uměle vyrobit. A trvalo ještě dalších 46 let - až do roku **1899** - než ji **Dr. Felix Hoffman** z firmy Bayer vyrobil tak čistou, že mohla být použita v medicíně. Firma Bayer nazvala lék Aspirin a pacienti si ho mohli zakoupit pouze na lékařský předpis.

Zhruba od roku **1915** se pilulky balené v krabičkách po 20 kusech prodávají v lékárnách zcela volně.

ZNÁME PRAVIDLA SPOLEČENSKÉHO CHOVÁNÍ?

OBLÉKÁNÍ DO SPOLEČNOSTI - ŽENY - 2. část

- **Plášť** pro společenské účely má být jednobarevný, z jemných materiálů, ladící s barvou šatů. Může být vhodně doplněn kožešinou (límeč, manžety).
- **Klobouk** je doplňkem jak pláště, tak šatů. Při návštěvách, obědech a koktejlech se může nechávat na hlavě. Barvou i tvarem by proto měl doplňovat šaty. Na večere se chodí bez klobouku, také doma by hostitelka měla být zásadně bez klobouku, rukavic a kabelky.
- **Kabelka** je rovněž důležitým doplňkem. Ke společenským účelům nejsou vhodné velké tvary. Materiálem i barvou musí ladit se šaty a ostatními doplňky.
- **Rukavice** jsou obvykle používány kožené, krátké nebo s prodlouženou manžetou, ladící buď s barvou šatů nebo doplňků. Při příchodu do místnosti se svléká alespoň pravá rukavice k podání ruky. Při obědech a večerech se jí s obnaženými rukama.
- **Boty** - ke společenským účelům se obvykle používají lodičky nebo sandály s podpatkem. Materiál a barva jsou podmíněny barvou šatů a doplňků.
- **Punčochy** se při společenských příležitostech zásadně nosí. Barvu je třeba volit tak, aby nenarušovala celkové obléčení.

(Zdroj: Člověk mezi lidmi, Trizonia, Praha, 1998)

45. VÝSTAVA
LÉČIVÝCH ROSTLIN

Každoroční poutavá výstava léčivých rostlin má dlouholetou tradici. Letos se koná již její 45. ročník. A kdy a kde ji můžete navštívit?

Ve dnech **14. června - 1. července 2007** denně od **9 do 18 hodin** v Centru léčivých rostlin Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně (Údolní 74, Brno - Kraví hora). Spojení tam je tramvají č. 4. Vstupné je dobrovolné. Jste-li z Brna nebo jeho okolí, nebude Vám návštěva této výstavy jistě činit žádné problémy. Jste-li ze vzdálenějších míst, zkuste si v těchto dnech do Brna naplánovat výlet nebo zájezd. Nebudete litovat.

Pán se ptá v porodnici lékaře:
„Jak to dopadlo, pane doktore?
Narodil se mi syn?“
Lékař odpovídá: „Ano. Jako třetí...“

NAŠE DESATERO

JAK NAKUPOVAT BRAMBORY

1. Rozmyslete si nejprve, co chcete z brambor vařit.
2. Brambory nakupujte podle vhodných varných typů a odrůd.
3. Rané brambory nejsou označeny varným typem a musí mít lehce odstranitelnou slupku. Nakupujte je pouze pro okamžitou spotřebu.

4. Pozdní konzumní brambory neoznačené varným typem a názvem odrůdy nekupujte.
5. Pro přípravu salátů nakupujte konzumní brambory označené varným typem A, příp. AB.
6. Pro brambory jako přílohu, bez dalších úprav, nakupujte konzumní brambory označené varným typem B.
7. Nejlepší bramborové knedlíky, kaše a bramboráky uvaříte z brambor označených varným typem B/C či C.
8. Nekupujte brambory se zjevnými vadami (mechanické poškození, nahnílé nebo zelené hlízy).
9. Nekupujte brambory v sáčcích naklícené.
10. Nesplňuje-li váš obvyklý prodejce vaše představy, jděte koupit brambory jinam.

(Využity informace z časopisu *Moje zdraví*)

PTALI JSTE SE ...

Otázka: Již delší dobu mě trápí nepříjemný zápach z úst. Co jej způsobuje a jak by se dal odstranit?*" *Vlasta K., Hradec Králové*

Odpověď: Tato zejména pro Vaše okolí nepříjemná záležitost může mít celou řadu příčin. Nejčastější příčinou jsou však bakterie, které pokrývají sliznice a usazují se i na jazyku. Rozkládají se na aminokyseliny a těkavé látky, jež obsahují síru. Na vině však může být i nedostatečné čištění zubů, zkažený zub, infekce v ústech, onemocnění dásní, ledvin, jater, dýchacího ústrojí, trávicího traktu, cukrovka, kouření nebo nadměrné požívání alkoholu.

Proti zápachu v ústech pomáhá pravidelné a časté čištění zubů (nejméně 2x denně, nejlépe po každém jídle), užívání mezizubních kartáčků, odstraňování povlaku z jazyka speciální škrabkou, vyplachování úst antiseptickou ústní vodou, vyhýbání se aromatickým a tučným pokrmům, konzumace zeleniny a ovoce, užívání osvěžujících žvýkaček bez cukru, pití mátového čaje, žvýkání anýzových nebo fenyklových semínek či kloktání slabým roztokem octa. Pokud zápach přesto dlouhodobě přetrvává, vyhledejte zubního lékaře nebo požádejte svého praktického lékaře o doporučení ke krčnímu nebo internímu odborníkovi.

Sestřička hlásí novopečenému otci na porodním sále: „Čtyřčeta, tatínku!“
Tatínek: „Běžte to ještě jednou přepočítat!“

VÝROČÍ ČÍSLA – SVĚTOVÍ LÉKAŘI

RAMÓN Y SANTIAGO CAJAL (1. 5. 1852 - 18. 10. 1934)

Známý španělský lékař a histolog se narodil v rodině profesora anatomie. Za pozornost stojí epizoda z jeho dětství, kdy vlastnoručně sestrojeným velkým dřevěným dělem v 11 letech roztrhl sousedova vrata, za což byl se souhlasem svého otce odsouzen ke třem dnům vězení. Aby jej otec zaměstnal, dal jej do učení k místnímu holiči a později ševci. I tam se brzy projevila Ramónova šikovnost. Kromě toho nezanedbával studium; po střední škole s úspěchem absolvoval lékařskou fakultu v Zaragoze.

Jako vojenský lékař působil na Kubě, kde se ostře střetl s velitelem, který chtěl v nemocničních sálech ustájit koně. Od trestu jej zachránila přímiluva přátel a také malárie, kterou onemocněl. Poté působil jako profesor na univerzitách ve Valencii, Barceloně a v Madridu. Zabýval se především strukturou nervové soustavy (zejména její mozkové a míšní části) a za práce v této oblasti byl v roce 1906 oceněn Nobelovou cenou za medicínu a fyziologii. Poměrně málo se ví, že jeho koníčkem byla fotografie. Říkával: „Pracuji, abych žil, dobře žil a dokonce přežil.“, což se mu splnilo - dožil se 82 let. Seriál o něm před několika lety vysílala Česká televize. Letos si připomínáme, že uplynulo 155 let od jeho narození.

(Zdroj: *Velký lékařský slovník*, 5. vydání, Maxdorf, Praha 2005)

OSOBNOSTI ČERVENÉHO KŘÍŽE

NORMAN DAVIS (+ 1944)

Americký humanitární pracovník Norman Davis vykonával funkci **prezidenta Ligy společností Červeného kříže a Červeného půlměsíce** (dnešní Mezinárodní federace ČK a ČP) v obtížném období druhé světové války - konkrétně v letech **1938 - 1944**. V době, kdy se nad Evropou začala stahovat válečná mračna, pro Ligu společností ČK a ČP to také znamenalo začátek těžkých časů.

V listopadu 1938 promluvil Davis (tehdy prezident Amerického červeného kříže) na zasedání Výkonného výboru Ligy a řekl mj.: „*Situace, která postihuje v Evropě Židy a ostatní obyvatelstvo, mi nahání obavy. Je svou velikostí a charakterem mimo jakýkoli právní řád a její řešení není v mezích možností Červeného kříže*“. Pod vedením Normana Davise musela Liga společností ČK a ČP jednat mnohem rozhodněji než kdykoliv předtím, protože musela zajišťovat, aby v rámci zbytku univerzality, která

Lize zůstala, stály národní společnosti ČK a ČP jak na straně spojenců, tak na straně jejich nepřítelů. Davis zemřel v roce 1944 přímo ve své pracovně.

OKÉNKO SPRÁVNÉ VÝŽIVY

ČEKANKA KOŘENOVÁ

- je rozšířena v celé Evropě, Asii i Africe. Z planě rostoucí rostliny byly vyšlechtěny **čekanka kořenová a čekanka listová**.
- od 2. poloviny 18. st. se čekanka kořenová pěstovala v tmavých sklepeních pod názvem „kapucínské vousy“
- 100 g čekanky má jen 16 kalorií
- malé puky obsahují 94 % vody, dále vitamíny A a C, minerály draslík a vápník
- čekankové puky uchovávejte ve tmě, jinak zhořknou
- zmenšuje koncentraci cholesterolu a tuků v krvi, snižuje krevní tlak
- posiluje sliznice střev, stabilizuje střevní flóru.

DOPROVOD NEZLETILCŮ DO USA

Jednalo se o zcela speciální službu ČSČK, kterou vyvolal od roku 1919 silný vystěhovalecký proud zejména ze Slovenska do USA. Československý červený kříž musel při svém ústředí zřídit emigrační referát a vystěhovaleckou stanicí v Praze-Libni (psali jsme o ní podrobně v této rubrice v Novinách ČK č. 5/2001).

Americký zákon z roku 1921 omezil silně počet vystěhovalců z ČSR a zákon z roku 1924 stlačil vystěhovaleckou kvótu ještě níže, což způsobilo, že stovky žen nemohly odjet do Ameriky ke svým manželům a stovky dětí za svými rodiči. Žadatelé se s žádostmi o pomoc obraceli na ČSČK. Ten kromě pomoci dospělým osobám dával k transportu nezletilých dětí průvodce, kteří s nimi jeli až do USA. Jen do konce roku 1928 takto ČSČK vypravil do Ameriky za svými rodiči 324 dětí. Při této speciální činnosti ČSČK úzce spolupracoval s Americkým ČK, organizacemi YWCA a YMCA a řadou dalších mezinárodních nebo amerických institucí.

„HEJBEJTE SE A ZPÍVEJTE“

Dobročinnou sportovní akci pod názvem „Hejbejte se a zpívejte“ odstartovala v závěru března letošního roku populární cvičitelka a neúnavná propagátorka zdravého životního stylu **Hanka Kynychová** v Dětském domově v Praze-Klánovicích. Letos hodlá společně se svojí kolegyní **Petrou Kruntorádovou** navštívit celkem 12 dětských domovů a děti naučit základům aerobiku, tancovat a zpívat.

„Chceme dětem z dětských domovů dopřát pocit, že dovedou něco, za co jim ostatní zatleskají. Chceme jim přinést radost z toho, že se vlastní píli naučí něco, s čím mohou veřejně a v profesionálních podmínkách vystoupit. Chceme jim dodat sebevědomí, chuť závodit a motivaci pro jejich další zábavu ve volném čase,“ prozradila Hanka Kynychová na úvod první návštěvy v dětském domově. Projekt nosila Hanka v hlavě několik let, ale až

letos se jí ho konečně podařilo zrealizovat. Partnerem celé akce je **Český červený kříž**, který pomohl s výběrem dětských domovů, s nimiž dlouhodobě spolupracuje. „Máme vybráno dvanáct dětských domovů po celé republice, navštívíme například děti z domovů v Ústí nad Labem, Aši, Plané či na Opavsku v Melči a Radkově-Dubové,“ říká Hanka Kynychová.

Její kolegyně Petra Kruntorádová si s dětmi zazpívá podle jejího autorského alba Barevný svět. „Ke konci nacvičování písničky Domácí kapela jsem sama byla už unavená, ale mé čtyři holky chtěly pořád jen zpívat a zpívat. Byly velmi pozorné, učenlivé a hodné, písničku se za hodinu naučily i s choreografií. Nejlobovější bohužel to odpoledne byli mí dva synové Honzík a Vašík, kteří se se mnou do dětského domova přijeli podívat,“ popsala své zážitky z prvního rozezpívání s dětmi Petra Kruntorádová.

Na podzim proběhne finále soutěže talentů v těchto disciplínách, ve kterém se utkají mezi sebou dětské domovy z celé ČR. Nejlepší týmy získají hodnotné ceny a pro své domovy i finanční odměnu, kterou věnovala společnost **RWE Transgas**.

I MYŠ MŮŽE BÝT KAMARÁD

Právě tak se jmenoval rekvalifikační kurz základní počítačové gramotnosti určený pro 20 maminek na mateřské dovolené, který připravila obecně prospěšná společnost **Attavena České Budějovice** ve spolupráci s **OS ČČK Český Krumlov**. Ten poskytl maminkám prostory pro výuku i pro hlídání dětí.

„Tento kurz se koná v rámci projektu „I počítačová myš může být kamarádka“. Je spolufinancován Evropskou unií a státním rozpočtem České republiky,“ uvedla **Lenka Hořejší** z Attaveny, která se dlouhodobě věnuje vzdělávání v oblasti informačních technologií. Českokrumlovské maminky se na kurzu učí základní dovednosti práce s počítači, ovládat nejnútnější kancelářské aplikace, používat internet a e-mail. Velikou výhodou, kterou vítají, při tom je, že mají zajištěné hlídání dětí.

Je to vlastně docela jednoduché. Maminky na mateřské dovolené jsou zcela jistě v působnosti každého OS ČČK. Počítačových firem je také dostatek. Tak stačí se domluvit a nová prospěšná činnost je na světě. Nechcete to také zkusit u Vás? **OS ČČK Český Krumlov**

VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠTOVNA BEZPŘÍSPĚVKOVÝM DÁRCŮM KRVE

Naše největší zdravotní pojišťovna VZP nabízí svým pojištěncům z řad bezpříspěvkových dárců krve, ale i všem, kteří ke svému zdraví přistupují aktivně a účastní se preventivních programů, členství v **Klubu pevného zdraví**. Jaké výhody toto členství nabízí? Stačí si zalistovat Katalogem výhod, který je dostupný na každé pobočce VZP nebo na internetových stránkách www.vzp.cz. Navíc od 1. 7. 2007 je pro členy Klubu pevného zdraví připraven finanční příspěvek na vyžádané zdravotní prohlídky nebo na sportovní aktivity. Přihláška do Klubu pevného zdraví je i součástí tohoto čísla našich Novin.

Pro bezpříspěvkové dárcce krve má Všeobecná zdravotní pojišťovna připraveny i další výhody:

- cestovní pojištění léčebných výloh zdarma do celého světa (35 dnů v jednom roce)
- speciální sazbu cestovního zdravotního připojištění pro opakované krátkodobé pobyty v zahraničí.

Tato výhoda je určena všem bezpříspěvkovým dárcům krve, kteří v posledních dvou letech darovali krev minimálně třikrát, přičemž v posledním roce darovali krev dvakrát. Pro držitele zlaté, stříbrné nebo bronzové Janského medaile nebo Zlatého kříže nejsou darované odběry sledovány.

Od roku 2007 jsou navíc pro dárcce krve, kteří jsou držiteli zlaté medaile prof. Janského či nositeli Zlatého kříže, připraveny pobytové i ambulatní lázeňsko-rehabilitační programy ve vybraných zařízeních. Na tyto pobyty obdrží dárcce od VZP „Šek“ na slevu v hodnotě 1000 Kč. Šek je předáván při příležitosti ocenění dárcce krve a platí 12 kalendářních měsíců od data vystavení.

Co pro získání těchto výhod můžete udělat?

- Stát se pojištěncem VZP ČR, pokud jím nejste. Novou registraci můžete provést kdykoli.
- Přihlásit se do Klubu pevného zdraví.

Další informace získáte na kterémkoliv našem klientském pracovišti.

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ ŠKOLIL NATO

Dne 17. dubna 2007 skončil slavnostním vyzněním **Kurz civilního personálu NATO před jejich vysláním do vojenských misí** pořádaný Ředitelstvím výcviku a doktrín Armády ČR ve Vyškově. Slavnostní předávání certifikátů absolventům kurzu provedli vedoucí managementu NATO **Douglas L. Dempster**, ředitel Ředitelství výcviku a doktrín Armády ČR ve Vyškově generál **František Malenínský** a prezident ČČK **Marek Jukl** (na snímku odleva).

Kurz absolvovalo 22 zaměstnanců z pracovišť a velitelství NATO v Evropě a Severní Americe (z Portugalska, Velké Británie, Itálie, Německa, Kanady, Turecka, Maďarska, USA a Holandska). Speciální týdenní kurz byla zaměřen na zvládnutí základních pravidel působení v krizových oblastech, do kterých aliance své jednotky vysílá.

Součástí kurzu byla i **zdravotnická přípra-**

va, která kromě jednodenní teoretické výuky a praktického výcviku prolínala i dva tzv. polní dny, kdy se frekventanti dostávali do simulovaných situací, které mohou v praxi zažít - od vyjednávání, zajetí, uprchlického tábora, průchodu minovým polem a dalších situací - a během nichž byli nuceni ošetřovat zraněné.

A právě zdravotnická příprava byla kompletně zajištěna **Českým červeným křížem** pod vedením členky Otevřené databáze expertů ČČK **MUDr. Petry Přidalové**.

Český červený kříž prokázal, že je schopen zajistit zdravotnickou přípravu v souladu se standardy NATO, což ocenili jak vedoucí kurzu, tak jeho frekventanti.

„Do pokoje novopečené maminky vstoupí sestra a říká: „Rodinko, přišel se na vás podívat tatínek. Můžu ho pustit dál?“ - „Prosím vás, jen to ne“, děsí se maminka, „každou chvíli přijde manžel“.

II. MEZINÁRODNÍ MÍROVÁ KONFERENCE V HAAGU V ROCE 1907

V letošním roce si v Novinách Červeného kříže připomeneme výročí konání dvou diplomatických konferencí, které vedeny snahou **humanizovat ozbrojené konflikty** - tedy učinit vše pro předcházení nebo zmírnění utrpení těch, kteří nejsou přímými účastníky bojů nebo byli z boje vyřazeni zraněním, nemocí či zajetím - přijaly významné instrumenty v oblasti mezinárodního humanitárního práva humanizace ozbrojených konfliktů.

Právě před sto lety to byla II. Mezinárodní mírová konference v Haagu jednající ve dnech 15. června - 18. října 1907 a před

lety třiceti - 10. června 1977 - byla podpisem závěrečného aktu v Ženevě ukončena *Diplomatická konference o znovupotvrzení a rozvoji mezinárodního humanitárního práva*, která byla zahájena 20. února 1974.

Dříve než si všimneme výsledků těchto shromáždění, pokusme se nejprve jejich jednání zasadit do širšího rámce.

Začneme historicky první z nich, tedy **II. Mezinárodní mírovou konferencí v Haagu**. Přijetí *Úmluvy o zlepšení osudu zraněných v polních armádách* v Ženevě r. 1864 znamenalo slibný počátek plnění **Dunantových slov** navrhujících

- ve Vzpomínce na Solferino - k ochraně obětí válek „stanovení mezinárodních, smluvních a posvátných zásad“. Těto snaze, dnešním termínem *kodifikaci* mezinárodního humanitárního práva, se věnovala celá řada humánně cítících lidí inspirovaných právě H. Dunantem a úspěchem jeho snahy.

Jedním z nich byl ruský humanista, právník, diplomat a - což jistě není překvapující - spolupracovník Ruského červeného kříže své doby) či Martens sám - pokládali myšlenku **základu války** za utopistickou a své snahy napřeli do její právní regulace, tedy do snahy **válku humanizovat, když ji zatím není možné ze vztahů mezi národy vyloučit**. A v tom byla Haagská konference mimořádně úspěšná - v obou světových válkách tak zachránila miliony osob - i když byla limitována svou dobou a politickými rivalitami mezi Anglií a Německem a mezi Německem a Francií. Jejimi výsledky se budeme zabývat v dalším díle, již nyní však uveďme, že - vzhledem k zaměření konference - nenáleží čistě jen do oblasti mezinárodního humanitárního práva (ochrana obětí ozbrojených konfliktů a regulace způsobů a prostředků jejich vedení), ale přece jen, byť snad paradoxně v mnohem menším rozsahu zasáhly i do oblasti, která více odpovídala názvu konference, tj. do oblasti regulace práva na použití síly.

II. ke svolání významných jednání v letech 1868 (Petrohrad), 1874 (Brusel), 1899 (I. Mírová konference, Haag) a konečně II. Mírové konference r. 1907. Na všech těchto konferencích to byl právě Martens, který připravoval jejich program i předlohy mezinárodních smluv. Ne všechny byly úspěšné, ale každá se do dějin humanitárního práva nesmazatelně zapsala. Po učen právě ne vždy plnou akceptací svých návrhů, podnikl před II. Haagskou konferencí rozsáhlou cestu po Evropě, aby velmocí přesvědčil pro své návrhy - stejně jako Dunant po vydání své *Vzpomínky na Solferino*. Setkal se např. s hlavy států Rakousko-Uherska, Francie, An-

glie, Itálie, Německa a Nizozemí a významnými státními činiteli těchto zemí. Ke svolání konference, která nesla název „mírová“, přispělo tehdy i sílící mírové hnutí, tedy veřejné mínění.

Deklarovaným cílem obou haagských mírových konferencí bylo celosvětové odzbrojení. Reálně uvažující lidé - ať již prezident MV ČK **Gustav Moynier** (který se jednání Haagské konference pro svůj špatný zdravotní stav nakonec nezúčastnil, ale byl v úzkém kontaktu s Martensem, který mj. zastupoval Rusko na všech Mezinárodních konferencích Červeného kříže své doby) či Martens sám - pokládali myšlenku **základu války** za utopistickou a své snahy napřeli do její právní regulace, tedy do snahy **válku humanizovat, když ji zatím není možné ze vztahů mezi národy vyloučit**. A v tom byla Haagská konference mimořádně úspěšná - v obou světových válkách tak zachránila miliony osob - i když byla limitována svou dobou a politickými rivalitami mezi Anglií a Německem a mezi Německem a Francií. Jejimi výsledky se budeme zabývat v dalším díle, již nyní však uveďme, že - vzhledem k zaměření konference - nenáleží čistě jen do oblasti mezinárodního humanitárního práva (ochrana obětí ozbrojených konfliktů a regulace způsobů a prostředků jejich vedení), ale přece jen, byť snad paradoxně v mnohem menším rozsahu zasáhly i do oblasti, která více odpovídala názvu konference, tj. do oblasti regulace práva na použití síly.

RNDr. Marek Jukl, Ph. D., prezident ČČK

VÍTE, ŽE ...

HYPOFÝZA

- **hypofýza** (neboli **podvěsek mozkový**) se nachází v dutině lební na místě, které se nazývá „turecké sedlo“. Leží na spodině koncového mozku a stopkou je spojena s tzv. **podhrbolím** (*hypotalamem*), patřícím k mezimozku
- vykonává nadřazenou řídicí úlohu v systému žláz s vnitřní sekrecí
- váží asi 0,5 g a denně produkuje jen několik mg hormonů
- skládá se z předního a zadního laloku. **Přední lalok** produkuje hormony, jež ovlivňují činnost nadledvin, štítné žlázy, vaječnicků a růst postavy. **Zadní lalok** přepravuje do krve z mozku hormony mající vliv na funkci ledvin a děložní sval.

(Zdroj: „Člověk“, Scientia, Praha, 1996)

PRVNÍ POMOC

FYZIKÁLNÍ VYŠETŘENÍ POSTIŽENÉHO

1. **Pohledem sledujeme** - dýchací pohyby, chování postiženého, výraz jeho obličeje, polohu těla, barvu kůže, krvácení, zvracení, neschopnost udržet moč nebo stolici, mechanismus úrazu (jsme-li svědky nehody).
2. **Poslechem zjišťujeme** - dýchací šelesty, spontánní projevy postiženého (sténání, chrčení, křik), odezvu na oslovení a manipulaci, kontrolu stavu vědomí průběžně po 10 minutách.
3. **Pohmatem vyšetřujeme** - základní životní

funkce (dýchací pohyby, tepová vlna na tepnách), které kontrolujeme průběžně min. po 10 minutách, zlomeniny kostí, teplotu kůže, vlhkost (krvácení, zvracení, pomočení), citlivost - bolestivost orgánů při pohmatu.

4. **Ostatními smysly vnímáme** - abnormální zápach z dechu postiženého (alkohol, aceton), jiný zápach na místě nehody (plyn, benzin, spaleni-

na, aj.).

RADA PRO VÁS ...

DRUHY MEDU

Podle původu dělíme med na dva hlavní druhy:

- **Květový med** (říká se mu i **nektarový**, případně **světlý med**). Včely jej tvoří z nektaru rostlin a stromů. Tento med brzy krystalizuje, vyznačuje se velmi jemnou chutí a méně výrazným aroma. Bývá velmi světlý a po krystalizaci téměř bílý.
- **Medovicový med** (říká se mu také **tmavý med**). Je připravován z medovice, kterou včely získávají (podobně jako mravenci) od parazitů na stromech. Tuto sladkou šťávu zpracovávají stejně jako nektar. Obsahuje více aromatických látek, proto má výraznější aroma. Barvu má od jantarové až po velmi tmavě hnědou.
- koupit si můžete také **med smíšený**, který vzniká smícháním květového a medovicového medu a také **med pastový** (ten se vyrábí převážně z květových medů - mechanickým mícháním v průběhu krystalizace získá konzistenci pasty). Pastový med má bílou až lehce nažloutlou barvu. Je vhodný hlavně pro děti, protože nestéká.

(Zdroj: Zdraví č. 3/2007)

Hlavní sestra v porodnici:
„To jsou ta ráno narozená čtyřčata,
která tady tak řvou?“ - „Ne, jejich táta“.

ABY ALENKA NESTONALA

První seminář k novému projektu „Aby Alenka nestonala“ uspořádal OS ČČK Hradec Králové 14. března 2007 pro učitele mateřských a základních škol. Zúčastnilo se jich celkem devět. Projekt je zaměřen na předškolní a mladší školní děti. Poutavou formou pomocí her, jednoduchých informací a speciálních výukových materiálů se děti naučí základy péče o vlastní tělo, správné návyky ve stravování, hygienická pravidla, základy první pomoci a návyky zdravého životního stylu. Děti také poznají stavbu lidského těla, dozvědí se, co dělat v případě úra-
zu nebo jak se volá záchranná služba.

Během semináře získali pedagogičtí pracovníci důležité informace o pravidlech první pomoci. Jednotlivá témata se věnují typovým poraněním, která děti samy dokáží ošetřit - např. co dělat, když dítě píchne

vosa, teče mu krev z nosu, odře si koleno nebo se popálí. Velký důraz je kladen na prevenci úrazů a pravidla bezpečnosti.

Pedagogové ke své další práci s dětmi obdrželi speciální výukové a pracovní materiály, pomocí kterých mohou děti názorně seznámit se zmiňovanou problematikou. Jednotliví učitelé budou na svých školách s dětmi systematicky pracovat. Jedná se o navazující cyklus, kterým děti projdou v mateřské a následně i v základní škole. Pedagogové se dále mohou vzdělávat v navazujícím projektu „Když Alenka stůně“, který bude realizován ve spolupráci s dětským oddělením ortopedické kliniky Fakultní nemocnice Hradec Králové.

Součástí projektu je i supervize, která pedagogům dává možnost konzultovat praktické problémy, doplnit si vlastní zkušenosti, využít odborné zázemí supervizora a pořadatele projektu.

Další seminář připravujeme na podzim letošního roku. Za pomoc při přípravě výukových materiálů k projektu děkujeme **Zdravotnické záchranné službě Královéhradeckého kraje, Českému rozhlasu Hradec Králové** a výtvarnici **Radce Vodákové-Šrotové**.

Karel Žabka,
ředitel Úřadu OS ČČK Hradec Králové

PLES ČERVENÉHO KŘÍŽE V ÚJEZDĚ U BRNA

Tradiční ples Červeného kříže, který již po 41. (!!!) uspořádala MS ČČK Újezd u Brna se letos opravdu vydařil. V restauraci „Na rychtě“ vyhrávala hudební skupina PANORAMA všechny taneční kousky - pro mladé i starší účastníky plesu. Místní sponzoři přispěli krásnými dárky do bohaté tomboly, občerstvení pro hosty dodala restaurace s vinárnou a vynikající cukroví napekly členky místní skupiny. Všechny větším či menším dílem přispěly k hladkému prů-

běhu večera. Všem jim patří dík, zejména pak paní **Janě Bílkové**, předsedkyni MS ČČK, která má celou organizaci na starosti. Těž nesmím zapomenout na pana doktora **Havláta**, který spolu s paní Janou ples zahajoval a kromě jiného se staral i o hladký průběh losování a ještě stačil přítomné poučit o významu Červeného kříže a novém znaku. Účastníci plesu se rozcházeli neradi již po třetí hodině ranní a všichni se těší na příští rok, kdy se znovu sejdou na 42. plesu Červeného kříže.

Jiřina Pilová,
OS ČČK Brno-venkov

KŘIŠTÁLOVÝ ŠTÍT KUNHUTY ZE ŠTERNBERKA

Právě tento název nese **Statutární cena města Poděbrad** udělovaná za příkladnou charitativní činnost a velmi nás potěšilo, že mezi jejími držiteli pro rok 2007 se objevila i zástupkyně Červeného kříže. Získala ji paní **Jindřiška Kantorová**, dlouholetá předsedkyně 3. MS ČČK v Poděbradech, která sdružuje **přes 500 členů (!!!)**.

Do práce Červeného kříže se tradičně zapojovala celá její rodina, včetně prababičky. Do této humanitární organizace jí tehdy ještě jako dítě přivedla maminka. Od té doby se zúčastnila bezpočtu charitativních aktivit. V rámci Červeného kříže byla mj. při založení poděbradského Klubu důchodců a několika dalších dobročinných organizací.

Inženýrka Jindřiška Kantorová se svými spolupracovnicemi z MS ČČK pomáhá především osamělým starším lidem, ochotně je kontaktuje a vytváří jim důstojné prostředí, kde mohou společensky žít. Společně také vedou děti ke správným zásadám první pomoci. Ráda organizuje poznávací i kulturní zájezdy pro důchodce a stále nezištně pomáhá lidem bez domova. Mj. na vlastní náklady zařídila ve svém domě klubovnu, kde se o svátcích schází s těmi, kteří nikoho jiného nemají.

Paní Kantorová je velmi skromná a neustále nám zdůrazňovala, že vždy jde o společnou práci členek MS ČČK. Dnes přišme v souvislosti s udělenou cenou zejména o ní, ale v příštím čísle našich Novin Červeného kříže Vás blíže seznámíme se širokým záběrem činnosti této místní skupiny.

MEMORIÁL MIROSLAVA PEKÁRKA 2007

Zábavný den se soutěžním kláním dobrovolných hasičů a ukázkami první pomoci, ošetření menších poranění a maskování - to byl Memoriál Miroslava Pekárka dne 7. dubna 2007 v Hradci Králové-Březhradu. Už IV. ročník Memoriálu se uskutečnil během celého dne na tamním sportovišti a cvičišti Sboru dobrovolných hasičů. OS

ČČK Hradec Králové připravil ukázkou první pomoci i velmi věrohodná znázornění nejrůznějších úrazů a staral se také o zdravotní zajištění akce, kterou spolupořádal u příležitosti Světového dne zdraví. Ten připadl právě na sobotu 7. dubna.

Ne vždy jsou ale bohužel poranění hrou. O tom svědčí i historie této akce. Memoriál Miroslava Pekárka je vzpomínkou na nehodu autobusu městské hromadné dopravy na železničním přejezdu v Hradci Králové-Březhradu 4. dubna 2003. Tragédie si tehdy vyžádala 4 mrtvé a 6 zraněných. Záchranníci si od té doby každoročně připomínají, že smrt si skutečně nevybírá. Onoho tragického rána dostihla i 17-letého dobrovolného hasiče Miroslava Pekárka.

Lukáš Pochylý,
předseda OS ČČK Hradec Králové

PODĚKOVÁNÍ OS ČČK JINDŘICHŮV HRADEC

Znalost první pomoci je důležitá, ať se jedná o drobná zranění či situaci, kdy můžeme postiženému zachránit život. Proto jsme u nás na **ZŠ a MŠ ve Starém Hobzí** uvažovali, jak dětem co nejlépe tento nouzový stav přiblížit. Je nasnadě, že nejerudovanější odpovědi se dostanou od lidí, kteří jsou v problematice poskytování první pomoci proškoleni. Proto jsme kontaktovali **Oblastní spolek ČČK v Jindřichově Hradci**, jmenovitě jeho ředitelku paní **Zdeňku Hanzalovou**. Jednání s ní předčila všechna naše očekávání. Hmatatelným výsledkem byly dvě návštěvy instruktorky ČČK paní **Dany Krtkové** z Dačic, která postupně ve 4 třídách (6., 7., 8., 9.) provedla besedu a následnou instruktáž týkající se umělého dýchání a nepřímé srdeční masáže. Každý žák si oživování „vyzkoušel“ na 2 resuscitačních loutkách, jež jsme měli k dispozici.

A že se jednalo o akci pro děti a pedagogy zajímavou a poučnou, není třeba dodávat. Za všechny uvádíme názor Evěliny z 8. třídy, jež ve školním časopise zhodnotila akci následujícím způsobem: „*Moc se mi to líbilo. Nejlepší bylo, že jsme si všechno mohli zkusit. Dost jsme se tím poučili a myslím, že po této zkušenosti by už leckdo z nás dokázal pomoci*“.

Na úplný závěr dodáváme, že jsme byli mile překvapeni ochotným a pružným jednáním paní Hanzalové z jindřichohradeckého ČČK a profesionálním vystupováním paní Krtkové. Oběma touto cestou ještě jednou děkujeme.

Jitka Cvrčková, ZŠ a MŠ Staré Hobzí

Mladá maminka listuje v porodnici v telefonním seznamu. Povšimne si jí sestřička a radí: „Hledáte křestní jméno? Ale to je jednodušší hledat v kalendáři.“ „Jenomže já hledám příjmení“.

PŘIPOMÍNÁME SI V ČERVENÉM KŘÍŽI

90. VÝROČÍ UDĚLENÍ NOBELOVY CENY ZA MÍR MV ČR

Připomeňme si, že Nobelovu cenu za mír uděluje od roku 1901 norský parlament. Zopakujme si, že celkem 4x je spojena s Červeným křížem (1901 ji získal Henri Dunant, v letech 1917 a 1944 Mezinárodní výbor ČR a v roce 1963 společně Mezinárodní výbor ČR a Liga společností ČR a ČP).

Nás však dnes nejvíce zajímá udělení této prestižní ceny Mezinárodnímu výboru Červeného kříže v roce 1917. Podařilo se nám získat z Nobelova institutu v Oslo kopii tří navrhujících

listin. Z nich vyplývá, že návrhy podaly norskému parlamentu - norská vláda, švýcarský velvyslanec - ministr v Berlíně pan Deucher a Francouzská společnost pro pomoc raněným ve válce. Poslední návrh je ještě psaný rukou.

Když jsme kopii tohoto vzácného dokumentu obraceli v dlaních, každému z nás běžely hlavou vzpomínky na tisíce dobrovolných ošetřovatelů a ošetřovatelek Červeného kříže, kteří padli v první světové válce pro záchranu životů a zdraví

milionů lidí na obou stranách fronty. Právě na bojištích první světové války se pod heslem „Sloužím!“ poprvé objevila také myšlenka na vznik Dorostu Červeného kříže. První světová válka byla rovněž zatěžkávací zkouškou pro Pátrací služby Červeného kříže. Prověřily je miliony zajatců a uprchlíků a obstály v nich skvěle. Nobelova cena za mír byla proto jistě udělena Mezinárodnímu výboru Červeného kříže za jeho činnost v první světové válce za rok 1917 plným právem.

POŠTOVNÍ ZNÁMKY PODLE ABECEDY

Při cestě abecedou jsme doputovali k písmenu **I** a vybrali jsme pro Vás ukázky poštovních známek s tematikou Červeného kříže a Červeného půlměsíce vydaných Itálií a Íránem. Poštovní známka z **Itálie** byla vydána v roce 1939 a připomíná 80. výročí slavné bitvy u Solferina (1859), kde Henri Dunant pojal poprvé myšlenku na založení mezinárodní organizace Červeného kříže.

Poštovní známka z **Íránu** je o 30 let mladší, byla vydána v roce 1969 u příležitosti 50. výročí vzniku Ligy společností ČR a ČP (1919) a kromě stylizované zeměkoule je pozoruhodná tím, že uvádí tři tehdy platné znaky mezinárodního hnutí ČR a ČP - vedle červeného kříže a červeného půlměsíce také znak červeného lva a slunce, který byl platný po dobu vlády dynastie Pahlávi (1929 - 1979) právě jen v této jediné zemi na světě - Íránu.

30. ROČNÍK SOUTĚŽE HORSKÝCH SLUŽEB

Ve dnech 29. - 30. března 2007 se Špindlerův Mlýn stal dějištěm již **30. ročníku Mezinárodní soutěže Horských služeb - Memoriálu Jana Messnera a Štefana Spusty**. Startovalo **23** dvoučlenných hlídek (z Polska - 4, Slovinska - 2, Slovenska - 3, z našich oblastí: z Jeseníků - 2, Krušných hor - 2, Orlických hor - 2, Beskyd - 3, Krkonoš - 3, Jizerských hor - 2).

Letošní zima skoupá na sněh vytořila soutěžícím poněkud odlišné podmínky od předchozích let. Start i cíl závodu museli soutěžící absolvovat pěšky s lyžemi na ramenou; ty se daly připnout až ve vyšších polohách, kde již bylo sněhu dost. A ještě jedna novinka - poprvé se v soutěži objevila žena - **Mária Iskrová** spolu se Štefanem Fagou vytvořila hlídku s číslem 14 z Velké Fatry a nutno dodat, že si vedla velmi dobře.

První soutěžní den absolvovali soutěžící fyzickou etapu po hřebenech Krkonoš v délce 24 km, časovku a obří slalom. Druhý den následoval obří slalom dvojic, obří slalom s Akí na čas, ošetření

a svoz poraněného. Na stanovištích bylo připraveno vždy 1 těžší a 1 lehčí poranění - zlomené zápěstí a zlomený krček stehenní kosti, na dalším stanovišti zlomená klíční kost a zlomenina pánve. Soutěžící si museli ošetření zorganizovat tak, aby rychle určili, které poranění je těžší a tohoto pacienta ošetřili, urychleně svezli dolů a předali do rukou lékaře. Lehčí poranění mohlo být ošetřeno na místě. **Pohár prezidenta ČČK „Za nejlepší ošetření“** získala hlídka č. 1 - **Milan Blaško a Branko Jurina** z HS Poprad.

V závěru ředitel soutěže a náčelník Horské služby Krkonoše **Adolf Klepš** konstatoval, že soutěž proběhla v regulérních podmínkách. Zvyšuje se jak připravenost závodníků, tak i náročnost soutěže a lze říci, že obstáli všichni.

*Zdena Kmoníčková,
úsek vnitřních vztahů Úřadu ČČK*

MEDICÍNA KATASTROF OPĚT V HRADCI KRÁLOVÉ

MEDICÍNA KATASTROF Hradec Králové
20.-21. listopadu 2007

Zajímáte se o první pomoc? Zajímá vás činnost Humanitárních jednotek ČČK? Jste přesvědčeni, že v případě katastrof plní Český červený kříž nezastupitelnou úlohu? Pak si poznamenejte do diáře důležitá data **20. - 21. listopadu 2007**. Právě v těchto dnech se v Hradci Králové uskuteční již **IV. ročník konference Medicína katastrof**. Neměli byste na ní chybět.

Jedná se o odbornou konferenci, jejímiž spolupřáteli jsou Fakulta vojenského zdravot-

nictví Univerzity obrany, Zdravotní a sociální akademie Hradec Králové a **OS ČČK Hradec Králové**. Každoročně se konference zaměřuje na možnosti řešení mimořádných událostí a přípravu na ně. Jedná se současně o jedinečnou příležitost získat nové informace a diskutovat o problematice mimořádných událostí s předními odborníky a specialisty z celé České republiky.

*Lukáš Pochylý,
předseda OS ČČK Hradec Králové*

PRAHA 1 ŽILA PRVNÍ POMOCÍ

Světový den Červeného kříže - **8. květen** - je vždy příležitostí k prezentaci aktivit Českého červeného kříže. Nově vzniklý samostatný **OS ČČK Praha 1** zvolil pro informaci široké veřejnosti netradiční formu - akci nazvanou „**Praha 1 žije první pomocí**“.

Akce probíhající od 10,00 hod do 16,00 hod. byla určena všem, kdo si chtěli vyzkoušet, zda jsou schopni zachránit lidský život. Na čtyřech stanovištích v centru Prahy mohli účastníci ošetřovat vybraná poranění, která byla namaskována tak, že byla k nerozeznání od skutečných zranění.

Stanoviště byla následující: **Můstek - Jungmannovo náměstí** (resuscitace), **Staroměstská - před Rudolfínem** (bezvědomí), **Malostranská - na Klárově** (krvácení) a **nástupní stanice lanovky na Petřín - Na Újezdě** (odřeniny, zlomeniny). Každý více či méně úspěšný ošetřující obdržel nejen výklad o správném ošetření od členů Českého červeného kříže, ale také malou pozornost. Každý, kdo prošel alespoň 3 ze 4 stanovišť, dostal malý dárek. Na každém stanovišti byla také připravena jedna veselá soutěž pro děti a nejen pro ně. Návštěvníkům ani pořadatelům nevadilo ani deštivé počasí a vítr, který sice ohýbal hliníkové trubky a bral stanové přístřešky, ale neubral na dobré náladě a chuti se něco dozvědět a naučit.

„Poslyš Václave, tady si nemůžeš vybrat,“ napomíná v porodnici manžela matka trojčat, „my si je musíme vzít všechny“.

VYZNAMENÁNÍ ČERVENÉHO KŘÍŽE

POLSKÁ VYZNAMENÁNÍ - 3. část

Čestný odznak I. stupně Polského ČK (vydán ve Velké Británii) byl nejvyšším vyznamenáním Polského ČK ve třístupňové škále (v běžném jazyce byl označován jako „**Zlatý kříž**“). Tento odznak byl vyráběn v Londýně v letech 1942 - 1943 firmou Spink.

Červený kříž je emailovaný. Mezi rameny kříže vyčnívají zlaté paprsky. Uprostřed kříže je umístěn státní znak - bílý orel s korunou. Na zadní straně odznaku je hladká plocha s nápisem P. C. K. - Za zásluhy. Ve vrchní části odznaku je kruh o průměru 15 mm, který je ozdoben vavřínem. Odznak je zavěšen na bílé hedvábné stuze, široké 38 mm, která má červené okraje.

Rozměry samotného odznaku jsou 40 x 37 mm, rozměry červeného kříže pak 30 x 30 mm. Odznak samotný je vyrobený z bronzu a je pozlacen, bílý orel je stříbrný. Odznak má buď spínací sponku nebo špendlík.

(Z polštiny přeložil V. Spec)

I TAK SE DÁ PROPAGOVAT ČERVENÝ KŘÍŽ

Pokračujeme v našem pravidelném propagačním okénku v představování kalendářků. Tentokrát nás zaujala série 5 kalendářků vydaná **OS ČČK Ústí nad Orlicí**. Jednotlivé kalendáře jsou tématicky rozděleny: první informuje o hlavním poslání ČČK, druhý je věnován dárcovství krve, 3. - 5. pak problematice život zachraňujících úkonů v první pomoci (Krvácení, Bezvědomí, Oživování).

Na titulní straně každého kalendáře samozřejmě nechybí logo ČČK a adresa webových stránek OS ČČK Ústí nad Orlicí, na zadní straně pak jsou telefony a e-mailová adresa vydávajícího OS ČČK.

OSOBNOSTI SPOJENÉ S ČERVENÝM KŘÍŽEM

ROMAIN ROLLAND (29. 1. 1866 - 30. 12. 1944)

Pozdější slavný francouzský spisovatel se narodil v burgundském městečku Clamecy v rodině notáře. Vystudoval historii na univerzitách v Paříži a později v Římě, ale od roku 1912 se věnoval výhradně literatuře, hudební kritice a veřejné činnosti. Psal studie o divadle, zabýval se dějinami umění, přednášel na pařížské univerzitě Sorbonně dějiny hudby.

Byl přesvědčeným pacifistou a v době ohrožení ČSR v roce 1938 vyzýval státníky, aby nedopustili rozbití Československa, protestoval proti mnichovské zradě a okupaci naší země. Svě humanistické a pacifistické názory Rolland propagoval velmi výrazně také **aktivní prací v Červeném kříži**. Deset let (1904 - 1914) pracoval

na svém stěžejním díle, románu „Jan Kryštof“, za který byl v roce 1915 oceněn Nobelovou cenou za literaturu. Finanční částku spojenou s udělením této ceny věnoval Rolland z větší části na zmírnění útrap lidí postížených první světovou válkou. Z jeho dalších slavných románů připomeňme ještě díla „Dobrý člověk ještě žije“, „Okouzlená duše“, „Colas Bruegnon“ a zejména novelu „Petr a Lucie“. Napsal i mnoho divadelních her a řadu životopisů významných světových osobností (Beethoven, Michelangelo či Lev Nikolajevič Tolstoj). Zemřel v městečku Vézelay, nedaleko svého rodiště.

Zemřel v městečku Vézelay, nedaleko svého rodiště.

SLÁVEK BOURA A ČERVENÝ KŘÍŽ (Dokončení rozhovoru z 1. str.)

Redakce Novin ČK: „Oba jste s Markétou známí tím, že máte srdce na pravém místě a nebráníte ani charitě. Pomáhali jste údajně i lidem při posledních záplavách u nás“.

Slávek Boura: „Sami bydlíme v místě, kudy protéká Vltava, a tak nám to připadalo úplně normální. Hodně jsme se angažovali například pro „Plaváčka“ Deany Horváthové a materiálně pomáhali lidem v okolí Zbraslavi. I když se charita u nás stále ještě proklubává na svět, je dobře, že se o ní začalo povídat a přestává to být vnímáno jako pouhé vytahování se před ostatními“.

Redakce Novin ČK: „Před pár lety jste se přestěhoval se svou rodinou mimo Prahu. Jak se Vám žije na vesnici?“

Slávek Boura: „Už před osmi lety jsme se vydali tou správnou cestou... z Prahy. Musím přiznat, že jsme toho zatím nelitovali. Naopak... Víte, já osobně jsem bydlel celý život v centru Prahy a do přírody jsem se dostal maximálně s rodiči a nebo s holkou na chalupu. Tam jsem se kupříkladu naučil sekat trávu. A to bylo s mou chalupářskou zručností vše. Po našem přestěhování ven z Prahy jsem se sice naučil ještě něčemu, ale většina práce kolem zahrady a domu je dílem Markéty. Je to příkladný Blíženeček. Práce tohoto druhu jí jde skoro sama a myslím, že jí i baví a dost se při tom vyřádí. Neustále něco na zahradě přesazuje a to dokonce i stromky. Vyznává totiž takovou filozofii, že ani strom nemusí stále koukat na svět z jednoho úhlu, který mu byl navíc přidělen člověkem... Zahrada se nám díky tomu ještě nestačila okoukat. Já při tom jenom statuju...“

Redakce Novin ČK: „V manželství s Markétou žijete zhruba deset let. Stejně tak dlouho se datuje i Vaše pracovní propojení. Nehrozí Vám z toho už občas ponorková nemoc?“

Slávek Boura: „Abych se přiznal, nemám takové označení rád. Asi v každém dlouhodobém vztahu se takový stay může objevit. Záleží však na tom, jak se k tomu člověk postaví...“

Redakce Novin ČK: „Umíte se proti tomu bránit?“

Slávek Boura: „To je otázka spíše pro Markétu. Většinou je to ona, kdo v takovém případě křičí, i když v posledním čase i já... Ale nakonec si člověk uvědomí, že se jedná o malichernost, kvůli níž je zbytečně se rozčilovat. Máme spolu dceru Agátu a tolik rozdělané práce, k tomu dům s tím kouskem hlíny, tak co jiného řešit?! Kromě toho nám to furt dobře funguje...“ (Smích)

Redakce Novin ČK: „Realizujete i internetový projekt Peprnet.cz. Jak Vám tato práce sedí?“

Slávek Boura: „V tuto chvíli je to projekt na půl cesty. Jelikož jsem si ho vymyslel, přesně vím, jak má dopadnout. A jestli dopadne dobře? Snažím se pro to udělat maximum. Zastávám takovou filozofii, že i kdyby něco dopadlo jen opticky špatně, je to vždycky cesta k tomu nejlepšímu...“

Redakce Novin ČK: „Hodně lidí Vás dodnes spojuje se Snídaní s Novou a neméně oblíbenou televizní seznámkou Rande. Jak na ně vzpomínáte?“

Slávek Boura: „I po těch letech, v dobrém. Oba pořady jsme dělali s nadšením. Všude byla znát radost z tvorby. Nikdo nám tam nešlapal na paty a neřikal, to vyškrtněte, nemáme dost peněz...“

Redakce Novin ČK: „Moderujete, hrájete, zpíváte... Pro někoho můžete být nečitelný. Čím tedy vůbec jste?“

Slávek Boura: „Na tuto klasickou novinářskou otázku rád odpovím. Je nutné pořad někoho někam zařazovat? Mám-li například talent na skládání muziky, textů nebo řekněme na moderování, proč bych je nemohl realizovat... Upřímně řečeno, každý divák či posluchač si Vás stejně vyhodnotí podle svého. K tomu ho nemusíte ani navádět. Já prostě dělám jen to, co mě baví a co třeba děláť dobře. To je pro mě důležitější...“

Text a foto: Otto Lokaj

ZPRAVODAJ

... z *mládeže ČČK*

PŘÍLOHA NOVIN ČERVENÉHO KŘÍŽE č. 2/2007

VÁNOCE V LOMECH

Když se řekne slovo „Vánoce“, většině lidíček se vybaví cukroví, stromček a pohoda. U nás na spolku, když se řekne „Vánoce v Lomech“, vybaví se nám všem super akcička ☺.

Páteční podvečer a sobotní ráno bylo pracovní. Učili jsme se zacházet s ambuvakem a probírali jsme novinky ve směrnicích. Po prosbě našich „mlaďochů“ jsem uskutečnili (ne)plánované zásahy, všichni si z nich odnesli pár zkušeností, které se vždy hodí ☺.

Poté už následovalo jenom hodně pohody a spousta randy. Skupin-

ka odvážných se vydala na průzkum okolí, ostatní šetřili síly na večer a nebo hráli různé hry. Ke každým Vánocům patří překvapení, stromček, dárky a ani na tohle jsme nezapomněli. Po vánoční večeři (rybičky a bramborách) na nás čekalo překvapení - švédský stůl - a vánoční přípitek ☺ a potom už hurááá na další část večera - dárečky, které se všem líbily. Potom už se jen slavilo.....

*Lenka Michalcová
OSM Jindřichův Hradec*

SVATOMARTINSKÝ VÍKEND anebo příspěvek z Litoměřic

Na svatého Martina se mnohde slavívalo posvícení. Sešli se přátelé, jedlo se, pilo, vyprávělo a lidem spolu bylo dobře. Pohodové chvíle s kamarády, ledasčím dobrým k ochutnávání i mnohým zajímavým k poznávání prožili nedávno i zrakově postižení ze severních Čech v už tradičním doprovodu členů Mládeže Českého červeného kříže.

Část 1. - Víno

V sobotu 11. listopadu krátce po desáté jste mohli naši osmnáctičlennou skupinu zastihnout v Národním zemědělském muzeu v Praze na Letné. Od června je zde otevřena expozice historie pěstování vinné révy a výroby vína. K prohlídce hmatem bylo tentokrát méně exponátů, než při obdobné jarní výstavě, která představovala pivovarnictví. Mohli jsme si osahat jen několik nástrojů, užívaných při pěstování a sklizni révy a zajímavá zařízení k plnění vína do lahví. Ostatní předměty byly ve vitrínách a bylo na našich průvodcích, jak nám je přiblíží. Hmat byl tedy tentokrát ochuzen. Zato sluch, čich a hlavně chuť si přišly na své. Součástí prohlídky byla totiž prezentace Svatomartinských vín z ji•ní Moravy.

Jde o znovuzkříženou tradici, podle níž si vinaři nesměli novým, mladým, již jiskrným vínem přituknout dřív, než na svátek sv. Martina. A nemůžte to být víno ledajaké. Jako Svatomartinské se označuje jen několik vybraných odrůd, nápoj musí splňovat i další přísná kritéria. Vše posuzuje odborná komise, která pak vybraným vínům udělí známku Svatomartinské. Najdete-li tedy v těchto dnech ve vinotékách nebo vybraných obchodech láhev označenou jezdcem na bílém koni v červeném poli, vezte, že jde o jedno z nejlepších letošních mladých vín z českých a moravských vinic, období francouzského Beaujolais (čti božolé). My měli možnost několik vzorků ochutnat a od vedoucího pobočky Zemědělského muzea ve Valticích se dozvědět řadu zajímavostí. K příjemné pohodě zněly z reproduktoru moravské písničky, takže měl člověk brzy pocit, že sedí v útulném sklípku.

Čas je ale neúprosný. Po necelých třech hodinách jsme se museli rozloučit, rozdělit se podle zájmů na dvě party a spěchat za dalším programem.

Část 2. - Perníky

Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy připravilo zajímavou expozici „Tvary a vůně perníku“, kterou si především ženská část výpravy nechtěla nechat ujít. Taková exkurze se ale musí domlouvat dopředu, a protože někteří dříve přihlášení onemocněli, přibráli jsme do skupiny i pár kamarádů, kteří se o naší výpravě dozvěděli díky informaci v elektronické konferenci Inpora.

Sálek v prvním patře roztockého zámku na nás dýchl vůni už skoro vánoční. Kolem velkého stolu s několika vály se tísnili malí i velcí návštěvníci, kteří si chtěli vlastnoručně vyrobit dekorativní perníček. Ti nejmenší si museli vylézt na stoličky, aby na vál dosáhly. Ale ve svém úsilí si nijak nezašli s dospělými, pečlivě vtačovali asi 4 milimetry silný plát těsta do vymaštěné, jemně vyřezávané formy. Mohli si vybrat mezi rybičkami, srdíčkem, zvonečkem a hvězdičkou. Aby v těstě nebyly důlky po prstech, uhlazovalo se jednoduchou pomůckou - pingpongovým míčkem. Pak bylo třeba těsto vyklopit, pečlivě oříznout a přesunout na plech. Při tom ochotně pomáhaly zkušené perníkářky. Když byl plech plný, přenesly jej do elektrické trouby, a asi za 20 minut jste si už mohli odnášet originální ozdůbku na stromek.

Než se perníky upečou, můžeme si prohlédnout výstavu: Protože organizátoři mysleli na to, že ji budou navštěvovat i zrakově postižení, byla vybavena vodíci- mi listami kolem výstavních stolů, popis- kami v bodovém písmu i zvětšeném čer- notisku a samozřejmě bylo možno řadu

exponátů si osahat. Šlo o krásné vyřezávané formy ve tvaru koníků, jelenů, dam v krinolinách, našli jste tu košíček, fajfku, šaška či miminko v kolíbce. Upečené perníky na ošátkách nám pak prozradily, jaká voňavá krása z těch nádherných forem vznikla. Při vzpomínce na neurčité tvary, pomalované cukrovými polevami křiklavých barev, které můžete koupit na dnešních tržištích, člověk zalituje, že tohle původní perníkářské řemeslo přetrvává jen díky nadšencům v muzeích a skanzenech.

Z výkladu paní doktorky Kubečkové jsme se dozvěděli hodně o historii perníkářského řemesla a o symbolice jednotlivých tvarů. Na závěr prohlídky nás čekal malý testík - určit podle vůně, případně podle hmatu, koření, které do tohoto pečiva patří. Mnozí se divili, že

kromě skořice, badyánu, nového koření, fenyklu, hřebíčku, koriandru a zázvoru našli i pepř. A přitom perník prý své české jméno dostal právě od tohoto kdysi vzácného koření.

Zatímco ženy obdivovaly roztomilé tvary forem a sdělovaly si zkušenosti s vlastními pokusy o pečení vánočních perníčků, mužské přitahoval řezbářský stůl, u nějž pan **Jiří Rücker** vyráběl repliku staré formy s podobou šaška. Zachraňuje tak umění dávných řezbářů, jejichž díla už poznamenal zub času. A že při tom musí být úžasně

zručný a trpělivý poznáte z toho, že výroba jedné takové formy prý trvá asi 15 hodin. Pan **Rücker** je autorem téměř všech 30 exponátů, na které jsme si mohli sáhnout, i formiček, používaných návštěvníky při vytváření vlastních perníčků.

A jak je to s přístupem vodicích psů? Do Zemědělského muzea bez problémů, v Roztokách svého chlupáče odložíte v útulném návštěvnickém centru, kde bude dělat společnost paní pokladní.

Seriál o mezinárodním kempu MČČK v Obořišti u Dobříše 2. část SUMMER CAMP 2006

V sobotu dopoledne bylo v plánu dělat kempová trička, ale nevydařilo se počasí pro práci venku, takže jsme změnili kreativní program za jiný stejného rázu. Vyráběli jsme náramky, lapače zlých snů, korálky z keramiky a malovali mandaly pro uklidnění duše. Každý si něco našel, vzpomněl na svého svěřence, pro kterého byl Tajným přítelem, a něco mu vyrobil. Odpoledne se našťestí udě-

lalo krásně, tedy spíš lépe, a mohli jsme jet opět do Dobříše, kde jsme vyfasovali mapku městečka do každé skupiny, svázali nás do dvojic za zápěstí a úkolem bylo u každého z devíti bodů na mapě udělat nějakou „crazy“ fotku a mezitím rozdávat červené stužky a nějaké materiály. Některé fotky se dařily, jiné ne, některé byly šílené a některé odvážné. Všichni se skvěle bavili a mají dost veselé zážitky. Veselí však touto akcí neskončilo. Čekal nás další kulturní večer, tentokrát my Češi, Polky a Švýcarky. Polsko se Švýcarskem měli připravené skromné přesto zajímavé speciality a Česká republika, protože měla velkou výhodu domácího prostředí, se rozšoupla.

Naše „tablo“ se skládalo z jednoho stolu plného letáků ze zajímavých míst z tuzemska, druhá část (později nejoblíbenější) měla místo ubrusu českou vlnku a ve dvou půlobloucích vyrovnané české skvělé lihoviny. Uprostřed celého našeho dlouhého stolu jsme vyráběli jednohubky (kdo by řekl, že jsou pro nás docela typické?) a na posledních dvou stolech jsme nabízeli nej-různější sladkosti a sla-

nosti, chipsy, Studentskou čokoládu, Karlovarské oplatky a další naše lahůdky. Prostě radost pohledět. Další naší aktivitou bylo naučit je Kdyby byl Bavorov a k tomu polku a taky něco překladů. „Jedno pivo, prosím“ bylo zbytečné, to už většina uměla, ale novinkou bylo „Nechtěla bys strávit dnešní noc v mém pokoji?“. Neptejte se, kdo to vymyslel, já Štěpána neprásknu. Ten den slavil Joseph z Kypru narozeniny,

dvacáté, a uznejte, že to musel oslavit. Bylo veselo až do nočních hodin.

V neděli dopoledne jsme našťestí mohli relaxovat až do oběda. Všem přišlo volno vhod. Některí účastníci plánovali návštěvu mě v kostelíku v nedalekém Obořišti, ale potřeba spánku byla nakonec silnější. Po obědě a dalším odpočinku jsme měli velice zajímavou návštěvu - fotografa Honzu Šibíka a Martinu Zikmundovou, která pracovala na Ukrajině s HIV pozitivními lidmi. Honza tam jel fotit a oběma se tam velice zalíbilo. Ne tedy, že by tam bylo krásně, ale že tam byla velmi silná atmosféra. Jejich vyprávění o tamní situaci a některé fotky nám kolikrát braly dech. Pro nás

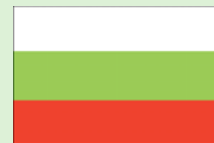

byla výhoda, že mluvili česky, takže jsme jim rozuměli vše. Ostatním to do angličtiny překládala teamerka Věrka. Plní dojmů z Ukrajiny jsme večer skoukli dokumentární film o ženách v Africe, které se snaží řešit problémy spojené s HIV / AIDS. Mně se líbil a zdál se mi velmi motivační. Tato večerní odpočinková aktivita nám šetřila síly na nadcházející den, kdy nás čekal celodenní výlet do Příbrami, do Hornického muzea.

Ochutnávka z mezinárodního prázdninového kempu anebo něco na dobrou noc

BULHARSKO

O TŘECH BRATRECH A ZLATÉM JABLKU

Bylo, nebylo, byla jednou jedna žena a ta měla tři syny. V jejich zahradě stálá jablona, na které jednou za rok vyrostlo zlaté jablko. Pokaždé když jablko dozrálo, snesla se z oblohy nestvůra zvaná Hala.

Synové se rozhodli, že jablko zachrání. Starší i prostřední syn ale neuspěli, a tak bylo jablko zachráněno až třetí rok nejmladším ze synů, kterému se podařilo vážně zranit Halu.

Nejmladší syn dal zlaté jablko své matce a společně se svými bratry se vydal najít doupe mohutné Haly. Šli po krvavých stopách Haly, až došli k obrovské jámě, na jejíž dno nemohli ani dohlédnout. První dva bratři se nedokázali spustit až na dno jámy, protože se báli. Ale třetí syn se spustil až na samé dno jámy a objevil palác patřící Hale. Před palácem si hrály tři princezny. Dvě z nich měly zlatá jablka, ale ta třetí, nejkrásnější měla obyčejné jablko. I přes varování princezen vstoupil nejmladší ze synů do paláce a zabil příšernou Halu.

Nejmladší synek dovedl princeznu k východu na zemský povrch. Jeho bratři vytáhli na povrch první dvě princezny. Ta nejmladší zůstala dole společně s nejmladším synkem. Ten princezně pověděl, že se bojí, že až bratři na povrchu uvidí její krásu, že si ji odnesou a jeho nechají podzemí. Princezna mu dala kouzelný prsten a řekla: „Až se o mě budou tví bratři prát, řeknu jim, že si vezmu jen toho, kdo mi přinese samorostlé šaty. Ale takové šaty může vyrobit jen ten, kdo má tento prsten.“

Naneštěstí ho bratři nechali v podzemí a on se propadl ještě hlouběji. Měl před sebou dvě cesty – jednu za bílým a jednu za černým beranem. Bílý beran by ho dovedl na zemský povrch, zatímco černý beran by ho zavedl ještě hlouběji do podsvětí. Naneštěstí se vydal za černým beranem...

Mládež ČČK

Kontakt: Sekretariát M-ČČK, Thunovská 18, Praha 1, 118 04

Tel.: 251 104 253 Fax.: 251 104 267 Mobil: 776 177 320

e-mail: info@mladezcek.org web: <http://www.mladezcek.org>

Bankovní spojení: Česká spořitelna a.s. Praha 1 Číslo účtu: 1933865369/0800

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ LETOŠNÍHO ROKU